

STRUKTURA KRAJOWEGO ADMINISTRACYJNEGO SYSTEMU SPRAWIEDLIWOŚCI JAKO SYSTEMU POSZCZEGÓLNYCH POSTĘPOWAŃ

W niniejszym artykule omówiona została struktura krajowego postępowania administracyjnego, przedstawiona od strony podejścia systemowego jako całokształt poszczególnych postępowań, połączonych między sobą wspólnym celem - jak najbardziej skuteczną ochroną praw i wolności wszystkich podmiotów relacji publiczno-prawnych. Autor proponuje przyrzeć się tej problematyce z punktu widzenia form, jednocześnie rozróżniając postępowanie zwykłe, uproszczone i skomplikowane w strukturze postępowania administracyjnego.

Słowa kluczowe: sądownictwo administracyjne, postępowanie, system, rozróżnienie, forma proceduralna.

STRUCTURE OF THE DOMESTIC ADMINISTRATIVE LEGAL PROCEEDING AS SYSTEM OF ADMINISTRATIVE REALIZATIONS IN A COURT

In this article the structure of the domestic administrative proceedings is examined with the system approach as a set of separate proceedings connected with each other to the most effective protection of the rights and freedoms of all subjects of public relations. The author proposes to consider this problem from the standpoint of differentiation procedural form identifies common, simplified and complicated the proceedings in the structure of the administrative proceedings.

Keywords: administrative law proceedings, system, differentiation, procedural form.

I. SLYWYCZ

*doktor nauk prawnych, docent,
kierownik katedry karnych
dyscyplin prawnych i prawa
karnego międzynarodowego na
wydziale prawa europejskiego
Narodowego Uniwersytetu
w m. Užhorod*

СТРУКТУРА ВІТЧИЗНЯНОГО АДМІНІСТРАТИВНОГО СУДОЧИНСТВА ЯК СИСТЕМА ОКРЕМИХ ПРОВАДЖЕНЬ

У статті розглянута структура вітчизняного адміністративного судочинства, яка розглядається з позицій системного підходу як сукупність окремих проваджень, поєднаних між собою метою найбільш ефективного захисту прав, свобод усіх суб'єктів публічно-правових відносин. Автор пропонує розглядати цю проблему з позицій диференціації процесуальної форми, виділяє звичайні, спрощені та ускладнені провадження в структурі адміністративного судочинства.

Ключові слова: адміністративне судочинство, провадження, система, диференціація, процесуальна форма.

Однією з найважливіших особливостей адміністративного процесу є більш широкий, порівняно з кримінальним і цивільним процесами, спектр охоплюваних ним суспільних відносин. Ця обставина значною мірою зумовлює його структуру і в цілому адміністративний процес є системою проваджень, застосування яких має вирішити проблему захисту прав, свобод та інтересів фізичних та юридичних осіб у сфері публічно-правових відносин шляхом справедливого, неупередженого та своєчасного розгляду адміністративних справ.

В той же час в сучасній науці відсутній єдиний погляд на структуру адміністративного судочинства, відсутня також і єдність у розумінні критеріїв диференціації адміністративної процесуальної форми, які дають змогу систематизувати окремі провадження, впорядкувати його структуру.

В сучасній науці погляд на структурні особливості адміністративного процесу залежить від наукового розуміння його юридичної природи та меж застосування. Науковці розглядають адміністративний процес у широкому сенсі як управлінську концепцію регулювання суспільно-політичних та правових відносин, хоча при цьому має місце і розуміння адміністративного процесу у вузькому його значенні, а саме як процесуальної форми діяльності судів щодо розгляду і вирішення адміністративних спорів.

Відповідно до управлінської концепції, яка склалася ще у радянські часи і не втратила актуальності в наш час [1,5, 6, 8, 11], склалася і розвивається широке розуміння структури адміністративного процесу, до якого включені провадження з відпрацювання та прийняття нормативних актів, провадження з прийняття індивідуальних актів управління; провадження з оскарження рішень, дій або бездіяльності органів і посадових осіб, які порушують права громадян; провадження за зверненнями громадян; провадження щодо застосування адміністративно-попереджувальних заходів та заходів адміністративного припинення;

провадження у справах про адміністративні правопорушення; дисциплінарне провадження; провадження з реалізації контрольно-наглядових повноважень, реєстраційно-дозвільне провадження; провадження з приватизації державного майна.

У той же час, поряд із широким підходом до структури адміністративного процесу має місце і «вузький» підхід до визначення його структурних елементів. Наприклад, Є В. Слепченко вважає, що в межах єдиного адміністративного судочинства виокремлюються наступні адміністративні провадження в судах загальної юрисдикції: провадження у справах щодо оскарження нормативних правових актів повністю або в частині, якщо розгляд цих заяв не віднесений законом до компетенції інших судів; провадження у справах щодо оскарження рішень і дій (бездіяльності) органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових осіб, державних і муніципальних службовців; провадження у справах про захист виборчих прав і права на участь у референдумі громадян і т. ін. [9].

В той же час, як здається, проблема структури адміністративного процесу може бути вирішена на засадах його «вузького» розуміння з використанням наукових підходів до проблеми диференціації юридичної форми.

Таким чином метою статті є розгляд структури вітчизняного адміністративного судочинства як системи окремих проваджень з позицій диференціації процесуальної форми.

Однією з основних тенденцій розвитку системи процесуального права, що особливо чітко простежується в останні десятиліття, є диференціація процесуальної форми, яка являє собою, як зазначає В. М. Горшенєв, сукупність однорідних, процесуальних дій, спрямованих на досягнення певного правозастосовчого результату, особливу юридичну конструкцію, що включає в себе найбільш раціональну процедуру вирішення юридичного спору [3].

На думку В. Н. Шпилева процесуальна форма охоплює не лише сукупність умов, передбачених процесуальним законодавством для здійснення процесуальних дій, але і їх послідовність, порядок закріплення і оформлення процесуальних дій, процесуальні строки [12, с. 102-103]. Науковці зазначають, що у межах окремої галузі процесуального права диференціація процесуальної форми виявляється на рівні стадій процесу, на рівні етапів процесу і на рівні процесуальних дій [2, с. 22].

Розглядаючи проблему диференціації треба, в першу чергу, звернути увагу на те, що нині основними тенденціями розвитку процесуальної форми слід вважати її спрощення або ускладнення з метою надання учасникам юридичного процесу додаткових правових гарантій за рахунок ускладнення юридичних процедур, якщо цього потребує характер юридичного спору; або скорочення строків розгляду юридичного спору, економії ресурсів за рахунок спрощення, якщо характер спору дає можливість спростити порядок розгляду справи.

На думку В. Хатуаєвої спрощене судочинство являє собою встановлений законодавцем порядок провадження за окремими категоріями справ, що полягає у вилученні або скороченні процесуальних стадій, інститутів і норм при реалізації базових принципів судочинства та забезпеченні гарантій прав і законних інтересів його учасників [10, с. 40].

Під ускладненням, як зазначає Д. П. Великий, як правило мається на увазі збільшення строків провадження по справі, введення додаткових гарантій прав особи, участь більшої кількості суб'єктів і їх більш високе посадове становище, розширена суддівська колегія, існування значної кількості перевірочних процедур [2, с. 23].

Зазначимо, що диференціацію процесуальної форми найбільш активно досліджується кримінальним процесуальним та цивільним процесуальним правом, хоча і сучасний адміністративний процес дає підстави для застосування цього підходу в процесі дослідження його структури.

Аналіз тексту діючого Кодексу адміністративного судочинства України [4] доводить, що вказаний вище теоретичний підхід може бути застосований до систематизації проваджень, які включені до системи адміністративного судочинства. На думку автора, стандартним порядком судового розгляду адміністративної справи слід вважати провадження в суді першої інстанції (розділ III КАСУ) із наступними стандартними процедурами перегляду судових рішень (розділ IV КАСУ). Це провадження включає відкриття провадження в адміністративній справі, підготовку справи до судового розгляду (глава I розділу III КАСУ), судовий розгляд справи (глава 3 розділу III КАСУ), прийняття судового рішення (глава 5 розділу III КАСУ), а також в рамках цього стандартного порядку сторонам надається право оскаржувати судові рішення в апеляційному (глава 1 розділу IV КАСУ), касаційному (глава 2 розділу IV КАСУ) порядку та звертатися до Верховного Суду України для перегляду судових рішень (глава 3 розділу IV КАСУ).

Поряд із цим стандартним порядком КАСУ включає в себе цілу низку проваджень, які ускладнюють дану стандартну процедуру судового розгляду адміністративної справи.

До складу таких проваджень слід віднести провадження у справах щодо оскарження нормативно-правових актів органів виконавчої влади, Верховної Ради Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування та інших суб'єктів владних повноважень (ст. 171 КАСУ); провадження у справах щодо оскарження актів, дій чи бездіяльності Верховної Ради України, Президента України, Вищої ради юстиції, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України (ст. 171-1); провадження у справах з приводу рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень щодо притягнення до адміністративної відповідальності (ст. 171-2 КАСУ); провадження у справах щодо оскарження рішень, дій або бездіяльності виборчих комісій, комісій з референдуму, членів цих комісій (ст. 172 КАСУ);

провадження у справах щодо уточнення списку виборців (ст. 173 КАСУ); провадження у справах щодо оскарження рішень, дій або бездіяльності органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, засобів масової інформації, інформаційних агентств, підприємств, установ, організацій, їхніх посадових та службових осіб, творчих працівників засобів масової інформації та інформаційних агентств, які порушують законодавство про вибори та референдум (ст. 174 КАСУ); провадження у справах щодо оскарження дій або бездіяльності кандидатів, їхніх довірених осіб, партії (блоку), місцевої організації партії, їхніх посадових осіб та уповноважених осіб, ініціативних груп референдуму, інших суб'єктів ініціювання референдуму, офіційних спостерігачів від суб'єктів виборчого процесу(ст. 175 КАСУ); провадження у справах, пов'язаних із виборами Президента України (ст. 176 КАСУ); провадження у справах про дострокове припинення повноважень народного депутата України в разі невиконання ним вимог щодо несумісності (ст. 180 КАСУ); провадження у справах з приводу рішень, дій або бездіяльності державної виконавчої служби (ст. 181 КАСУ); провадження у справах за адміністративними позовами суб'єктів владних повноважень про обмеження щодо реалізації права на мирні зібрання (ст. 182 КАСУ); провадження у справах за адміністративними позовами про усунення обмежень у реалізації права на мирні зібрання (ст. 183 КАСУ), провадження у справах за адміністративними позовами про примусове відчуження земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, з мотивів суспільної необхідності (ст. 183-1 КАСУ); провадження у справах за зверненням органів доходів і зборів (ст. 183-3 КАСУ); провадження у справах за зверненням Служби безпеки України щодо накладення арешту на активи, що пов'язані з фінансуванням тероризму та стосуються фінансових операцій, зупинених відповідно до рішення, прийнятого на підставі резолюцій Ради Безпеки ООН, зняття арешту з таких активів та надання доступу до них (ст. 183 – 4 КАСУ); провадження у справах за адміністративними позовами з приводу видворення іноземців та осіб без громадянства (ст. 183-5. КАСУ); провадження у справах щодо підтвердження обґрунтованості вжиття суб'єктами владних повноважень заходів реагування під час здійснення державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності (ст. 183 – 6 КАСУ). Також до складу цих проваджень доцільно віднести провадження за нововиявленими обставинами (гл. 4 розділу IV КАСУ), яке також має свої процесуальні особливості, які ускладнюють розгляд справи [4].

Як здається само ускладнення полягає в наявності додаткових вимог щодо розгляду адміністративної справи, які роблять процес більш тривалим, складним. Наприклад, ускладнення процедури розгляду справи полягає в тому, що відповідно до ч. 3 ст. 171 КАСУ у разі відкриття провадження в адміністративній справі щодо оскарження нормативно-

правового акта суд зобов'язує відповідача опублікувати оголошення про це у виданні, в якому цей акт був або мав бути офіційно оприлюднений [4].

Ускладнення, як здається, вбачається також в особливостях судових рішень за наслідками розгляду справ, пов'язаних з виборчим процесом чи процесом референдуму та їх оскарження (ст. 177 КАСУ), особливостях здійснення представництва у справах, пов'язаних з виборчим процесом чи процесом референдуму (ст. 178 КАСУ), особливостях обчислення строків у справах, пов'язаних з виборчим процесом чи процесом референдуму, та наслідки їх порушення (ст. 179 КАСУ) і т ін. [4].

Поряд із ускладненням процесуальної форми Кодекс адміністративного судочинства містить в собі приклади спрощення процесуальної форми. Зокрема йдеться про порядок розгляду справи у скороченому провадженні (ст. 183 – 2 КАСУ) Особливостями цього провадження є те що в певних випадках суддя розглядає справу в порядку скороченого провадження одноособово, без проведення судового засідання та виклику осіб, які беруть участь у справі. За результатами розгляду справи у скороченому провадженні суддя, оцінивши повідомлені позивачем, відповідачем обставини, за наявності достатніх підстав приймає законне судове рішення (ч. 4 ст. 183 – 2 КАСУ) [4].

На думку автора статті викладений підхід дає змогу розглядати структуру вітчизняного адміністративного судочинства як сукупність окремих проваджень, які можуть бути систематизовані за ознакою звичайності, ускладнення та спрощення, що відповідає, в першу чергу, сучасному науковому баченню процесів диференціації процесуальної форми.

Підсумовуючи вищевикладене слід зазначити, що диференціація адміністративного судочинства, безумовно, необхідна, оскільки відображає природу розглянутих спорів, враховує їх особливості, а також надає адміністративному процесу ознак системності.

Зрозуміло, що, наприклад, провадження у справах щодо оскарження фізичними особами рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень щодо обчислення, призначення, перерахунку, здійснення, надання, одержання пенсійних виплат і провадження у справах, пов'язаних із виборами Президента України, будучи різновидами одного за юридичною природою судочинства – адміністративного судочинства, відрізняються цілком зрозумілими особливостями, що вимагає застосування різних порядків розгляду справи.

Відповідно сама природа адміністративного судочинства, що розглядає спори різної суспільної та політичної значущості, дає підстави для застосування різних форм судочинства, для використання стандартних, спрощених та ускладнених порядків розгляду справи з метою найбільш повного та ефективного захисту прав людини, громадянина, держави інших учасників публічних відносин.

Література:

1. Бахрах Д.Н. Административное судопроизводство, административная юстиция и административный процесс / Д.Н. Бахрах // Государство и право. – 2005. – № 2. – С. 19 – 25.
2. Великий Д. П. Единство и дифференциация уголовно-процессуальной формы: Авторефдисс.... канд. юрид. наук / Д. П. Великий. – М., 2001 – 24 с..
3. Горшенев В.М. К вопросу о функциях и процессуальных формах правоприменительного процесса / В.М. Горшенев // Сборник ученых трудов. - Свердловск: Сред.-Урал. кн. изд-во, 1969, Вып. 9. - С. 46-65.с.
4. Кодекс адміністративного судочинства України від 06.07.2005 // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2005, № 35-36, № 37, ст. 446. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/2747-15>
5. Козлов Ю.М. Предмет советского административного права / Козлов Ю.М. - М.: Изд-во Моск. ун-та, 1967. - 160 с.
6. Манохин В.М. Основы советского государственного управления / В.М. Манохин. – Саратов, Изд-во Саратовского ун-та, 1962. – 162 с.
7. Панова И.В. Административное судопроизводство и процедура внесудебного, досудебного рассмотрения административных дел // Вестник ВАС РФ. – М.: ИГ "Закон", 2007. – № 4. - С. 4-27.
8. Петров Г. И. О кодификации советского административного права // Советское государство и право. – 1962. – № 5. – С. 27 – 33.
9. Слепченко Е. В. Административное судопроизводство: понятие, единство и дифференциация / Е. В. Слепченко. – Режим доступа: http://www.juristlib.ru/book_6627.html
10. Хатуаева В. Упрощенное судопроизводство как способ дифференциации уголовно-процессуальной формы / В. Хатуаева // Государство и право. 2007. № 4. – С.40-46.
11. Шатов С.А. Концепция административного процесса: диалектика научных взглядов / С.А. Шатов // Правоведение. – 2005. – № 6. – С. 91-98.
12. Шпилев В. Н. Содержание и формы уголовного судопроизводства / В.Н. Шпилев. – Минск: Изд-во БГУ, 1974. – 144 с.

STRUCTURE OF THE DOMESTIC ADMINISTRATIVE LEGAL PROCEEDING AS SYSTEM OF ADMINISTRATIVE REALIZATIONS IN A COURT

I. SLYVYCH

One of the most important features of the administrative process is wider compared to criminal and civil procedure, the range covered by his public relations. This fact largely determines its structure and overall administrative process is a system of proceedings, the use of which has solved the problem of protecting the rights, freedoms and interests of natural and legal persons in public law relations through fair, impartial and timely consideration of administrative cases.

At the same time, in modern science is not single view of the structure of the administrative proceedings, as there is not unity in understanding and differentiating criteria administrative procedural forms that allow you to organize separate proceedings to streamline its structure.

In modern science perspective on structural features of the administrative process depends on the scientific understanding of its legal nature and limits of using. Scientists consider the administrative process in a broad sense as the management concept of regulation of social, political

and legal relations, although it takes place and an understanding of the administrative process to narrow its values, namely, as a procedural forms of courts to consideration and resolve administrative disputes.

According to the management concept that developed in Soviet times and has not lost relevance in our time [1, 5, 6, 8, 11], has developed and is developing a broad understanding of the structure of the administrative process, which includes the proceedings of the testing and adoption of regulations proceedings for the adoption of individual acts of government; proceedings on appeal against decisions, actions or inaction of authorities and officials who violate the rights of citizens, for citizens of the proceedings , the proceedings on the application of administrative preventive measures and administrative suspension; proceedings on administrative violations, disciplinary proceedings, proceedings for the implementation of control and supervisory authority, registration and permit proceedings, proceedings on state property privatization.

At the same time, along with a broad approach to the structure of the administrative process takes place and "narrow" approach to determine its structural elements. For example, there Slepchenko B. considers that within a single administrative proceedings distinguishes the following administrative proceedings in courts of law: proceedings on appeal laws and regulations in whole or in part, if the consideration of these statements are not ascribed to the competence of other courts, proceedings in cases against decisions and actions (inaction) of state authorities, local government officials, state and municipal employees; proceedings on protection of voting rights and the right to vote in the referendum of citizens, and so on [9].

At the same time, it seems, the problem of the structure of the administrative process can be resolved on the basis of its "narrow" understanding of the use of scientific approaches to the problem of differentiating legal form. Thus the aim of the article is to examine the structure of the domestic administrative justice system as a separate proceeding from the standpoint of differentiation procedural form.

One of the main trends in the development of procedural law that most clearly seen in the last decade is the differentiation of procedural form that is, as the V. M. Gorshenev, a set of uniform, proceedings aimed at achieving specific enforcement results , particular legal structure that includes the most efficient procedure to resolve a legal dispute [3].

According to V. N. Shpilev procedural form includes not only a set of conditions stipulated by the procedural legislation for the implementation of the proceedings, but their sequence , order consolidation and execution proceedings, procedural time [12, p. 102-103].

Scientists say that within a particular field of procedural law procedural forms of differentiation is detected at the level of process stages, at stages of the process and the level of proceedings [2, p.22].

Considering the problem of differentiation is necessary, first of all, pay attention to what is now the main trends in the development of procedural forms should be considered as simplification or complication to provide participants with legal process additional legal guarantees of due legal procedures, complications, when need of legal nature of the dispute, or reduction in terms of consideration of the legal dispute, conserve resources by simplifying, if the nature of the dispute makes it possible to simplify the proceedings.

According to V. Hatuayeva summary judgment is a procedure established by the legislator procedure for certain categories of cases is the removal or reduction of procedural stages, institutions and norms in the implementation of the basic principles of justice and guarantee the rights and interests of its members [10,p.40].

When a complication , as the D.P. Velykiy usually is meant prolong the proceedings of the case, the introduction of additional guarantees of individual rights, the participation of a larger number of subjects and a high official position, extended jury, the existence of a large number of test procedures [2, p.23].

We note that the differentiation of procedural forms the most actively is studied by criminal procedure and civil procedure law, although the current administrative process gives reasons to the application of this approach in the study of its structure.

Analysis of the current text of the Code of Administrative Procedure of Ukraine [4] proves that given above theoretical approach can be applied to systematize the proceedings included in the administrative justice system .

The author considers that the standard for judicial review of administrative proceedings should be considered before the Court of First Instance (section III CAPU) following standard procedures of judicial review (Section IV CAPU). This procedure involves opening the proceedings in the administrative case, preparing the case for trial (Chapter I, Section III CAPU) trial (Chapter 3 , Section III CAPU), a judicial decision (Chapter 5, Section III CAPU), and under the standard order the parties have the right to appeal against the court decision on appeal (Chapter 1, section IV CAPU), cassation (Chapter 2, section IV CAPU) and the procedure to apply to the Supreme Court of Ukraine for judicial review (Chapter 3, Section IV CAPU). In addition to this standard procedure CAPU includes a number of proceedings that complicate this standard procedure of judicial review of administrative proceedings.

The structures of such proceedings include proceedings on appeal against legal acts of the executive power, the Supreme Council of the Autonomous Republic of Crimea, local authorities and other government entities (Article 171 CAPU) proceedings on appeal acts, actions or omission of the Verkhovna Rada of Ukraine , President of Ukraine, the High Council of Justice, the High Qualifications Commission of Judges of Ukraine (Article 171 - 1) proceedings regarding decisions,

actions or omissions of public authorities in relation to administrative liability (Article 171 -2 CAPU) proceedings against decisions, actions or inactions of election commissions, referendum commissions, members of the commissions (Article 172 CAPU); proceedings to clarify the voter list (p. 173 CAPU), proceedings against decisions, actions or inaction of authorities, local government, media, news agencies, enterprises, institutions, organizations, their officials and officers and creative media professionals and news agencies that violate the law on elections and referendum (Article 174 CAPU, proceedings on appeal against the actions or inactions of the candidates and their proxies party (bloc), local party officials and their authorized persons, referendum initiative groups and other entities initiate a referendum, official observers of electoral subjects (p. 175 CAPU), proceedings relating to the election of the President of Ukraine (Article 176 CAPU), proceedings to dissolve the People's Deputy of Ukraine in case of failure to comply with requirements concerning incompatibility (Art. 180 CAPU), proceedings regarding decisions, actions or inaction of the executive service (Article 181 CAPU), proceedings for administrative claims of government agencies of restrictions on the right to peaceful assembly (Article 182 CAPU); proceedings of administrative claims for the removal of restrictions on the right to peaceful assembly (Article 183 CAPU), proceedings of administrative claims for expropriation of land and other immovable property located thereon , for reasons of public necessity (Article 183-1 CAPU, proceedings at the request of the income and charges (Article 183-3 CAPU), proceedings at the request of the Security Service of Ukraine concerning the seizure of assets related to terrorist financing and related to financial operations stopped in accordance with the decision taken on the basis of UN Security Council resolutions , removal arrest of such assets and providing access to it (p. 183 - 4 CAPU), proceedings for administrative claims about the expulsion of foreigners and stateless persons (Article . 183-5 . CAPU) proceedings to confirm the validity of public authorities to take remedial action in the exercise of state supervision (control) of economic activity (Art. 183 - 6 CAPU).

Also part of these proceedings, it is advisable to include proceedings according to the new circumstances (Chapter 4, Section IV CAPU), which also has its own procedural features that complicate the proceedings [4].

It seems just complication is the additional requirements of administrative cases that make the process more time-consuming, difficult. For example, complications of the procedure of the case is that according to the Part 3. 171 CAPU in case the proceedings in the administrative case on appeal legal act the court requires the defendant to publish an ad in this edition, in which the act was or must be officially published [4].

Complications are in the peculiarities of judgments upon consideration of cases involving election or referendum process and appeal (Article 177 CAPU), especially representation in matters

related to the election or referendum process (p. 178 CAPU), especially in terms of computation cases involving election or referendum process and the consequences of their violation (Article 179 CAPU [4]).

Beside with the increasing complexity of procedural form Code of Administrative Procedure contains examples of simplifying procedural form. Particular the order of the proceedings in shorthand the proceedings (Article 183 - 2 CAPU). The features of this procedure are that in some cases the judge considers the case by way of reduced procedure alone, without a court conducting and call the persons involved in the case.

After consideration judge abbreviated proceedings, assessing informed plaintiff, defendant circumstances when there are sufficient reasons adopts a legal judgment (§ 4 . 183 - 2 CSSA) [4]. According to the authors outlined approach allows us to examine the structure of the national administration of justice as a complex of separate proceedings that may be organized on the basis of ordinariness , complexity and simplicity, which corresponds the modern scientific view of the processes of differentiation procedural form.

It should be noted that the differentiation of the administrative proceedings, of course, is necessary, because it reflects the nature of the dispute according to consideration, taking into account their features, and provides administrative process of systemic symptoms.

It is clear that, for example, the proceedings on appeals by individuals against decisions, actions or omissions of public authorities in respect of the calculation, purpose, terms, implementation, provision, receipt of pension payments and proceedings relating to the election of the President of Ukraine, as a kind of one in the legal nature of the proceedings - the administrative proceedings differ straightforward features that require the using of a variety of proceedings.

Accordingly, the same nature of administrative proceedings that adjudicate disputes of various social and political significance, gives reasons to various forms of justice application to use the standard, simplified and complicated of proceedings for the most complete and effective protection of human rights of citizens, other members of the state public relations.